

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐπὶ ἐσχάτων ἐν ἐνὶ τῶν πραισιων θεάτρων ἐπανελήφθη ἡ παράστασις τοῦ *Μοντε χριστου*, δράματος ἐξηγμένου ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἔργου τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμά. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ αἱ ἐφημερίδες διηγοῦνται διάφορα ἀνεκδοτά τοῦ βίου τοῦ περιωμύμου συγγραφέως. Ἐν τούτων μεταφέρομεν ἐνταῦθα.

Ἐν καιρῷ τῆς μεγάλης ἀκμῆς του ὁ Δυμάς, διατρίβων εἰς τὴν ἐν *Saint-Germain* λαμπρᾶν ἑπαυλίαν του, εἶχε τὴν τράπεζάν του προσιτὴν εἰς πάντα προσερχόμενον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος ἢ τοῦ δείπνου.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Ἀλφόνσος Κῆρ, καθήμενος ἀπέναντι προσώπου ὄλως ἀγνώστου αὐτῷ, ἐρωτᾷ τὸν Δυμᾶν τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου.

— Δὲν τὸν γνωρίζω, ἀποκρίνεται οὗτος, θὰ εἶνε κανένας φίλος τοῦ υἱοῦ μου.

Ὁ συγγραφεὺς τῶν *Σφηκῶν* στρέφεται τότε πρὸς τὸν Δυμᾶν ἰδὼν καὶ τοῦ ἀπευθύνει τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν.

— Ἄγνωστος εἶνε, ἀπαντᾷ καὶ οὗτος, θὰ εἶνε κανένας φίλος τοῦ πατρός μου!

Ἡ κυρία πρὸς τὸν ὑπερέτην.

— Γιάννη, τί τρομερὴ φωτιά ἀναψες σήμερα εἰς ὄλαις ταῖς θερμάστραῖς; Μᾶς ἐπνιξεν ἡ ζέση.

— Δὲν εἶνε τίποτε, κυρία· ἐγὼ ἔχω καταρροὴ καὶ γιὰ τοῦτο τὴν ἀνάψα!

Σκέψις ἱατροῦ ἐπισκεπτομένου τὸ νεκροταφεῖον:
— Πόσοι ἀπὸ αὐτοὺς ἐδῶ χροῶστούν εἰς ἐμὲ τὴν θέσιν των!

Ἐν οὐλίῳ φίλων λόγος γίνεται περὶ τοῦ μικροῦ κυρίου Δ*, τοῦ ὁποίου ἕκαστος φιλοτιμείται νὰ πλέξῃ τὸ ἐγκώμιον. Τὰ ἐπιθετα κούρος, ἠλίθιος, χαμερπῆς κ.τ.λ. πίπτουσι βροχιδόν.

— Ἐχει ὅμως ὁ καυμένος καὶ ἓνα πλεονέκτημα, λέγει τις ἐπιεικέστερος· ἔχει ἓνα στομάχι ἐκτάκτο...

— Τόσον ἐκτάκτο ποῦ τὰ χρωρεύει ὄλα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ λεπτή συμπεριφορὰ καὶ ἡ περὶ τοὺς τρόπους ἀβρότης ἐκπηγάζουσιν ἐκ τῆς καρδίας, οὐσαι ἀπόρροια ἰσχυροῦ αἰσθημάτων προσωπικῆς ἀξιοπροσπειρίας· τούτου ἕνεκα πολλοὶ τῶν λεγομένων εὐγενῶν, παρὰ τὴν ἀνατροπὴν ἢν ἔλαβον, ἔχουσι τοὺς τρόπους ἐπαχθεῖς, ἐνῶ ἄλλοι εἰς τὰς κατωτέρας ἀνήκοντες τάξεις ἔχουσι ἐμφυτόντινα εὐπρέπειαν ἐν ταῖς σχέσεσι αὐτῶν, διὰ μικρὰς δὲ μόνον ἀσκήσεως δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὴν μάλλον ἐξαιρετοῦ συμπεριφορᾶν.

Τὸ καθίστων ἕκαστον λαὸν λιαν ἐπικινδύον εἶνε ὅτι ἔχει βεβαίαν τῶν ἐγκλημάτων αὐτοῦ τὴν ἄφρασιν.

* * * Μεγαλοποιοῦμεν συνήθως καὶ τὰς εὐτυχίας καὶ τὰς δυστυχίας ἡμῶν. Οὐδέποτε εἴμεθα οὔτε τόσον δυστυχεῖς οὔτε τόσον εὐτυχεῖς ὅσον νομίζομεν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς ἄλλοτε ἀνεφέραμεν, παρ' ἑκάστῳ κεντρικῷ ταχυδρομικῷ γραφεῖῳ ἐσχηματίσθησαν ταμιευτήρια, ἐν οἷς δύναται οἱ πτωχότεροι τῶν ἐργατῶν, μάλιστα δὲ γυναῖκες καὶ παῖδια, νὰ καταθέτωσι πᾶς οἰκονομίας αὐτῶν κατὰ μικρότατα ποσὰ διὰ γραμματοσήμου. Οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τετραγήμενοι ὑπάλληλοι εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γυναῖκες, καὶ εἰς τὴν ἄλλην δὲ ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν εἰσὶν οὐκ ὀλίγοι οἱ θήλειοι ὑπάλληλοι. Τὰς δημοσίας θέσεις ἐπιδιώκουσι πολλοὶ αἱ γυναῖκες, ἐσχάτως δὲ διὰ τεσσαράκοντα κενὰς θέσεις παρουσιάσθησαν 920 ὑποψήφιοι. Τὸ γεγονός τοῦτο ἀνέφερον ἐσχάτως ἐν τινι αὐτοῦ λόγῳ ὁ ὑπουργὸς τῶν ταχυδρομείων κ. *Fawcett*, ὅπως δείξῃ ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ ἀνοιχθῶσι καὶ εἰς τὰς γυναικείας διαφορὰ στάδια πρὸς πορισμὸν τῶν τοῦ βίου ἐν τε τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ ταῖς ἰδιωτικαῖς ἐπιχειρήσεσιν.

Κατὰ τὸ λέγειν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ διάστημα 11 μηνῶν, ἀφ' οὗτου συνεστήθησαν τὰ ταμιευτήρια ταῦτα, κατατέθησαν ἐν τοῖς ταχυδρομικοῖς ταμείοις φράγ. 22,800,000. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ὁ ἀριθμὸς τῶν καταθετῶν εἰς ὄλα τοῦ Κράτους τὰ ταμιευτήρια κηζήθη κατὰ 434 χιλ. ἐνῶ κατὰ ἰσόχρονον προηγούμενον διάστημα ἡ ἀύξησις ἦτο μόνον 93 χιλιάδες· τοῦτο δὲ δεικνύει ὅτι ὁ νεωτερισμὸς τῶν ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων ἤσκησε λιαν εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν κατοίκων, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν παιδιῶν, ὧν μέγας ἀριθμὸς, καὶ τῶν εὐπόρων καὶ τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν, ἐπιζητοῦσι νῦν νὰ ἀποταμιεύωσι τὰς μικρὰς οἰκονομίας των. Τὸ ὅλον ποσὸν τῶν καταθέσεων ἐν τοῖς ταμιευτηρίοις τοῦ Κράτους κηζήθη κατὰ τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνας κατὰ 52,525,000 φράγκα.

Ἐν εὐρωπαϊκῇ ἐφημερίδι εὐρίσκουμεν τὴν ἐπομένην ἀφήγησιν δίκης τινὸς ἐν Ἀμερικῇ, ἱκανῶς χαρακτηριστικῆς τῶν αὐτόθι ἐπικρατούστων ἠθῶν.

Ὁ κ. *Lanier* εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐκδικηθῇ κατὰ ἐφημεριδογράφου τινὸς, δημοσιεύσαντος προσβλητικὸν ἄρθρον κατὰ τῆς κυρίας *Lanier*, μετὰ μακρᾶν δ' ἀναζήτησιν συναντήσας αὐτὸν ἐν *Greenville* τὸν ἐφόνησε ῥίψας κατ' αὐτοῦ δέκα βολὰς πολυκρότου.

Ὁ φανεὺς συλληφθεὶς προσήχθη ἐν καιρῷ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, οὗτος δ' ἐξέδωκε τὴν ἐπομένην ἀπόφασιν· «Ἐπὶ εἰκοσαετίαν κατέχων τὴν θέσιν ταύτην οὐδέποτε ἐκλήθην νὰ ἀποφασίσω ἐπὶ ὁμοίας ὑποθέσεως. Οὐδεὶς νόμος ὑπάρχει εἰς τὸν ὁ προσβαλλόμενος νὰ προσφύγῃ· ἐὰν δ' ἐν τῇ

ήθεσι του άλλος τις ἐκίνει ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως, θὰ ἐπροκάλει ἀπλῶς τὸν γέλωτα τοῦ κόσμου. Φρονῶ λοιπὸν ὅτι ἐπραξεν ὅ,τι αὐτὸς ἐγὼ ἢ πᾶς ἄλλος τίμιος ἄνθρωπος θὰ ἐπραττεν εἰς τὴν θέσιν του, καὶ ἐπουρένω τὸν ἀπολῶν».

Ἡ παράδοξος αὕτη ἀπόφασις ἐγένετο δεκτικὴ διὰ θορυβώδων ἐπευφημιῶν ὑπὸ τοῦ ἀκροατηρίου, ὅπερ ἐξελθόντα τὸν κατηγορούμενον ἔφερον ἐν θριάμβῳ.

Ἐἰς 4,000 περίπου ὑπολογίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Παρισίοις ὑπαρχόντων κουρέων καὶ κομμωτῶν.

Ὁ πρίγκιψ Κάρολος Θεόδωρος τῆς Βουαρίας, διακεκριμένος, ὡς γνωστὸν, ἰατρός, ἐξετέλεσεν ἐσχάτως ἕν τινα τῶν νοσοκομείων τῆς Βιέννης ἐγχειρήσιν καρκίνου ἐπὶ γλώσσης ἐξαιρετα ἐπιτυχούσαν.

Ἐν Παρισίοις, κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1880 γενομένην ἀπογραφὴν, οἱ ἐν ἐσχάτῃ ἐνδείᾳ διατελοῦντες ἀνέρχονται εἰς 46,315 οἰκογενείας, περιλαμβανούσας 123,735 ἄτομα. Εἰς τούτους προστίθενται 48,500 ἀσθενεῖς κατ' οἶκον νοσηλευόμενοι καὶ μὴ ἐγγεγραμμένους εἰς τοὺς πίνακας τῶν ἐνδεῶν· 46,000 γυναῖκας, κατ' οἶκον τικτούσας, μὴ ἐγγεγραμμένας ὡσούτως· καὶ τέλος 30,000 ἐνδεεῖς προσκαίρου μόνον συνδρομῆς ἔχοντας ἀνάγκην, ἧτοι ἐν ὅλῳ 219,000 ἄτομα.

Κατὰ τὰς ἰατρικὰς ἐφημερίδας τοῦ Λονδίνου, μία τῶν αὐτῶν ἐταιριῶν, συστάσα ὅπως προστατεύῃ τὰ ζῶα ἀπὸ τῶν βρασπιστηρίων τῆς ζωοτομίας, ἐνήγαγεν εἰς δίκην τὸν περιφανῆ φυσιοδίφην καὶ καθηγητὴν Φέριερ, ὡς ἀθετήσαντα τὸν οἰκείον νόμον· ὁ δὲ δικαστὴς ἐδέξατο τὴν κατηγορίαν. Ὁ Φέριερ εἶχε λάβει παρὰ τῆς ἀστυνομίας ἄδειαν νὰ ἐπιχειρῇ ζωοτομίας, ἀλλ' ἐπ' ὅσον χρόνον ἀναισθητοῦσι τὰ ζῶα διὰ φαρμάκου ναρκωτικοῦ. Κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ διεθνή ἰατρικὴν σύνοδον, λόγῳ γενομένου περὶ τῆς ἐπιδεμίδος τοῦ ἐγκεφάλου, προτήχθησαν δύο πίθηκοι, ὑποστάντες τὴν ἐγχείρησιν μηνὶ Ἰανουαρίῳ, ἐφρονεύθησαν δὲ συγχρόνως μετὰ δύο κυνῶν ἐτέρου καθηγητοῦ Γόλτς, ὅπως ἀνευρεθῇ ἡ ἕδρα καὶ ἡ διάδοσις τῆς προξενηθείσης βλάβης. Ἄλλ' ὅπως παραταθῶσι τὰ τοιαῦτα πειράματα ἐπὶ χρόνον μακρότερον, ἀπητήτετο ἰδιαιτέρως ἄδεια, ἣν δὲν προητήσατο ὁ Φέριερ. Αἱ ἰατρικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν ἐκτενῆ ἀλλεπάλληλα ἄρθρα ἐναντίον τοιαύτης δεικνῆς ἐπονειδίτου· κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, ὁ ἐπὶ νέων βάσεων ἰδρύσας τὴν τοῦ ἐγκεφάλου φυσιολογίαν καὶ παθολογίαν, θὰ καταδικασθῇ εἰς πρόστιμον 50 λιβρῶν καὶ θὰ ἀπαγορευθῇ οἰανδήποτε ἐν τῷ μέλλοντι ζωοτομίζιν. Οἱ ἰατρικοὶ σύλλογοι διενήργησαν ἐράνους ὑπὲρ τῶν ἀναλωμάτων τῆς δεικνῆς καὶ τοῦ πιθανοῦ προστίμου τοῦ κλεινοῦ διατακτοῦ τῶν.

Πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν ὁ ἀγγλὸς στρατιωτικὸς ἱατρός Ρουξτὸν, ὑπηρετῶν ἐν Πεσαβούρ τῆς Ἰνδικῆς, προσεκλήθη νὰ θεραπεύσῃ παιδίον πενταετές, πάσχον ὑπὸ ὑδροφοβίας, διότι πρὸ μηνὸς εἶχε διαγασθῆ ὑπὸ λυσσῶντος κυνὸς θηρευτικοῦ. Ὑπολαβὼν ἀμέσως τὸ νόσημα ἀνίατον, ἀναμνησθεὶς δὲ ὅσα ἐν ἐκυτῷ εἶχεν ἐπιχειρήσει πειράματα ἐπὶ τῆς παυσιπόνου δυνάμεως τοῦ ἰνδικοῦ κανναβίου, προσήνεγκε τῷ παιδίῳ ὀλίγας σταγόνας ἐπὶ τῷ μόνῳ σκοπῷ νὰ ἀνακουρίσῃ τὰς δυνάμεις του. Οὐχὶ μικρὸν ἐξεπλάγη, παρατηρήσας, ὅτι τὸ παιδίον ἔπεσεν εἰς βαθὺν δεκάωρον ὕπνον, ἐξύπνησεν ἐπὶ μικρὸν καὶ πάλιν ἀπεκοιμήθη ἄλλας δώδεκα ὥρας. Τὰ συμπτώματα τῆς ὑδροφοβίας δὲν ἐνεφανίσθησαν πλέον· ἀλλὰ καὶ τὸ ἰατρικὸν δὲν ἐπεδόθη ἐπανειλημμένως χάριν πληρστέρας ἀνακουφίσεως.

Εἰς Ἀναγκασθίς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἡὼς πρέπει νὰ σθηνώμεν τοὺς λύχνους τοῦ πετρελαίου.

Με ὕλας τὰς ὀδηγίας καὶ συμβουλὰς, ὅσαι ποτε δὲν ἐλείψων νὰ δίδωνται εἰς τοὺς μεταχειριζομένους λύχνους μετὰ πετρελαίου, τὰ δυστυχήματα, ὅσα συμβαίνουν, εἶνε τόσον πολλὰ, ὥστε καλὸν κρίνομεν νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην μας τὴν ἐξῆς περὶ τούτου ὀδηγίαν·

Διὰ νὰ μὴ τρέξῃ κανένα κίνδυνον ἀπὸ τὴν σβύσιν τοῦ λύχνου σου, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ καταβιάσῃς τὴν θρυαλλίδα (φιτίλι) του ἕως εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σωλῆνος, ὅχι ὅμως καὶ χαμηλότερα (διότι τότε εἶνε κίνδυνος νὰ μεταδοθῇ ἡ φλόξ εἰς τὸ δοχεῖον, τὸ περιέχον τὸ πετρελαίον, καὶ νὰ ἐπέλθῃ τοιοῦτοτρόπως ἐκρηγίς), καὶ ἀκολούθως νὰ φυθῆσῃ διὰ μέσου τῶν ἀεροπόρων σχισμαδῶν.

Τὸ πετρελαίον, ἐν ὅσῳ μένει ψυχρὸν, δὲν ἐπιφέρει κανένα κίνδυνον, οὐδ' ἀνάπτει μετὰ χημικὰ φωσφόρα. Ἀφ' οὗ ὅμως ὑψώθῃ ἡ θερμοκρασία του, καὶ τοῦτο συμβαίνει ἐὰν ὁ λύχνος ἀνάπτῃ δύο ὥρας, τότε πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τις μετὰ προσοχῆς πᾶσαν πρὸς τὸ θερμὸν τοῦτο πετρελαίον προσέγγισιν τοῦ πυρὸς.

Καὶ ἀληθῶς, ἀφ' οὗ ὁ λύχνος κενωθῇ κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦ ἐμπεριεχομένου πετρελαίου, τὸ κενωθὲν μέρος πληροῦται ἀερίου, ὁμοίου μετὰ τὸ συνθετὸς ἀέριον. Τότε, ἐὰν ἡ θρυαλλίς δὲν πληροῖ καθ' ὀλοκληρίαν τὸν σωλῆνα, ἡ φλόξ φυσώμενη παρεισχωρεῖ διὰ τοῦ κενοῦ μέρους τοῦ σωλῆνος εἰς τὸ δοχεῖον τοῦ ἐλαίου, ἀνάπτει τὸ ἐν αὐτῷ σχηματισθὲν ἀέριον, ἐκρηγνύει τὸν λύχνον, ἀνάπτει τὸ ἐναπομείναν ἔλαιον, καὶ τὸ σκορπίζει εἰς τὰ φορέματα καὶ τὰ ἐπιπλα, καὶ προξενεῖ ἐπὶ τέλους ἐν τῶν ἀναριθμῆτων ἐκείνων δυστυχημάτων, ὅσα ἀναγγέλλουσι κατὰ πᾶσαν σχεδὸν ἐβδομάδα αἱ ἐφημερίδες.